

КИЇВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

28 лютого 2013 року 2а-2398/12/1070

Київський окружний адміністративний суд у складі: головуючого - судді Панової Г.В., при секретарі судового засідання: Волощук Л.В.,

за участю представників сторін:

від позивача - Спорий І.Г.,

від відповідача - Норець В.М.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу

за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Новопак СВ»

до Миронівської мікрайонної державної податкової інспекції в Київській області Державної податкової служби

про визнання недійсним та скасування податкового повідомлення-рішення,

ВСТАНОВИВ:

До Київського окружного адміністративного суду звернулось Товариство з обмеженою відповідальністю «Новопак СВ» з позовом до Миронівської мікрайонної державної податкової інспекції в Київській області Державної податкової служби про визнання недійсним та скасування податкового повідомлення-рішення від 24.04.2012 № 0001122301.

Спірне податкове повідомлення рішення прийнято на підставі Акта планової виїзної перевірки, за результатами проведення якої податковий орган дійшов висновку про завищення позивачем суми від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток за II-III квартали 2011 року, яке виникло у зв'язку з порушенням порядку заповнення податкової звітності з податку на прибуток, а саме: до складу витрат II-III кварталів 2011 року підприємством неправомірно віднесено від'ємне значення об'єкту оподаткування попереднього звітного (податкового) періоду в сумі 12470914,00 грн.

В обґрунтування позовних вимог позивач зазначив, що правильно визначив об'єкт оподаткування податком на прибуток, відобразивши у податковій декларації за II-III квартал 2011 року загальний показник від'ємного значення об'єкта оподаткування за результатами діяльності за 2010 рік. Позивач вказував на неправильне застосування податковим органом

положень [Податкового кодексу України](#), а тому просив суд скасувати спірне податкове повідомлення-рішення.

Відповідач позов не визнав, просив суд у його задоволенні відмовити. В обґрунтування заперечень вказав, що позивач в порушення пункту 3 підрозділу 4 Розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України при розрахунку об'єкта оподаткування за II-III квартал 2011 року включив від'ємне значення за наслідками діяльності у 2010 році, що призвело до завищення від'ємного значення об'єкта оподаткування та зниження об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств. На думку відповідача, до складу показників II-III кварталів 2011 року включається виключно від'ємне значення об'єкта оподаткування, отримане суб'єктами господарювання за результатами здійсненої господарської діяльності за перший квартал 2011 року без врахування від'ємного значення, що увійшло до складу показників I кварталу 2011 року з 2010 року. А відтак, спірне податкове повідомлення-рішення прийнято з урахуванням вимог чинного законодавства та скасуванню не підлягає.

В ході слухання справи представники сторін подали до суду клопотання про зупинення провадження у справі. У вказаних клопотаннях сторони зазначили, що предметом розгляду даної справи є податкове повідомлення-рішення від 24.04.2012 № 0001122301, яким позивачу зменшено визначену ним у декларації за II-III квартали 2011 року суму від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток у розмірі 8977745,00 грн. У свою чергу, позивачем також було оскаржено до суду податкове повідомлення-рішення від 01.11.2011 № 0005431500, яким позивачу зменшено визначену ним у декларації за II квартал 2011 року суму від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток на суму 10486810,99 грн. Постановою Київського окружного адміністративного суду від 27.02.2012 у справі № 2а-529/12/1070 позов задоволено та скасовано податкове повідомлення-рішення від 01.11.2011 № 0005431500. У вказаному рішенні суд вивчивши порядок формування валових витрат позивачем дійшов висновку, що позивач правомірно врахував збитки 2010 року у складі валових витрат II кварталу 2011 року та, як наслідок, включив від'ємне значення об'єкта оподаткування податком на прибуток, яке є результатом розрахунку за підсумками I кварталу 2011 року (із врахуванням збитків 2010 року), до складу валових витрат II кварталу 2011 року. Отже, оскільки підстави виникнення спірних правовідносин одні і ті самі, проте, рішення суду у справі № 2а-529/12/1070 не набрало законної сили, позивач та відповідач просили суд зупинити провадження у справі.

Ухвалою від 12.06.2012 суд зупинив провадження у справі до набрання законної сили постановою Київського окружного адміністративного суду у справі № 2а-529/12/1070.

Ухвалою від 05.02.2013 суд поновив провадження у справі за клопотанням позивача та призначив судові засідання.

В ході слухання справи представник позивача в обґрунтування доводів позовної заяви додатково надав суду довідку від 20.12.2012 № 215/22-011/33065515 Миронівської міжрайонної державної податкової інспекції Київської області Державної податкової служби про результати позапланової виїзної перевірки Товариства з обмеженою відповідальністю «Новопак СВ» з питань правомірності формування від'ємного значення об'єкта оподаткування - податку на прибуток за звітний податковий період II кварталу 2011 року в якій за результатом перевірки порушень не встановлено.

Заслухавши пояснення представників сторін, дослідивши матеріали справи, суд дійшов висновку, що позов підлягає задоволенню з таких підстав.

Як встановлено судом, у січні 2012 року посадовими особами Кагарлицької об'єднаної державної податкової інспекції Київської області (яка у подальшому була реорганізована у Миронівську міжрайонну державну податкову інспекцію в Київській області Державної податкової служби) проведено планову виїзну перевірку ТОВ «Новопак СВ» з питань дотримання вимог податкового законодавства за період з 01.07.2010 по 30.09.2011, валютного та іншого законодавства за період з 01.07.2010 по 30.09.2011.

За результатами проведеної перевірки податковим органом складено Акт від 30.01.2012 № 32/23-1/33065515 (далі - Акт перевірки).

В Акті перевірки відповідач у розділі 3.2.1. «Валові витрати» дослідив порядок відображення позивачем у податкових деклараціях з податку на прибуток підприємств витрат.

При цьому, податковим органом виявлено, що ТОВ «Новопак СВ» перенесено до рядку 06.6 податкової декларації з податку на прибуток за II-III квартали 2011 року від'ємне значення об'єкта оподаткування попередніх податкових років у сумі 12470914,00 грн. Згідно даних наведених у декларації за II-III квартали 2011 року, об'єкт оподаткування має від'ємне значення і складає «-8977745» грн., у тому числі від'ємне значення об'єкта оподаткування попереднього звітного періоду (р.06.6 декларації) становить 12470914,00 грн.

При цьому, в декларації з податку на прибуток за I квартал 2011 року платником задекларовано від'ємне значення попереднього податкового року (рядок 04.9 декларації) у сумі 12582412 грн., а об'єкт оподаткування (рядок 08 декларації) у розмірі «-12470914» гривень перенесено до рядка 06.6 «Від'ємне значення об'єкта оподаткування попереднього звітного (податкового) періоду (від'ємне значення рядка 07 Податкової декларації за попередній звітний (податковий) період або від'ємне значення об'єкта оподаткування за I квартал 2011 року)» податкових декларацій з податку на прибуток підприємства за II квартал 2011 року, II-III квартали 2011 року.

За результатами перевірки, відповідач дійшов висновку про порушення позивачем вимог пункту 3 підрозділу 4 Розділу XX [Перехідних положень податкового Кодексу України](#), що призвело до завищення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток за II-III квартали 2011 року на суму 8977745,00 грн.

Так, на думку податкового органу, аналіз положень даної норми свідчить про те, що право платника податків на включення до витрат другого календарного кварталу показника від'ємного значення за підсумками I кварталу 2011 року пов'язуються лише з діяльністю платника податків у цьому кварталі. Тому, положення вказаної норми [Податкового кодексу України](#) не поширюються на об'єкти оподаткування, що виникли у 2010 році і регулювались [Законом України від 28.12.1994 № 334/94-ВР "Про оподаткування прибутку підприємств"](#).

На підставі Акта перевірки Миронівською міжрайонною державною податковою інспекцією Київської області прийнято податкове повідомлення-рішення від 08.02.12 № 0000322301 про збільшення грошового зобов'язання з податку на прибуток підприємства на суму 520627,31 грн., у тому числі за основним платежем 347084,87 грн. та за штрафними санкціями 173542,44 грн.

Вважаючи спірне податкове повідомлення-рішення неправомірним, позивач звернувся до Державної податкової служби в Київській області.

Рішенням Державної податкової служби у Київській області від 12.04.12 № 690/10/10-206/123-355 частково скасовано податкове повідомлення-рішення Кагарлицької

ОДП від 08.02.12 № 0000322301 на суму 173542,44 грн. в частині застосованої штрафної санкції та зобов'язано Миронівську міжрайонну державну податкову інспекцію в Київській області Державної податкової служби прийняти податкове повідомлення-рішення форми «П» про зменшення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток на суму 8977745,00 грн.

На виконання даної норми та рішення ДПС в Київській області відповідачем було прийнято податкове повідомлення-рішення від 24.04.2012 № 0001122301, згідно з яким позивачу зменшено суму від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток у розмірі 8977745,00 грн.

Не погоджуючись з прийнятим податковим повідомленням-рішенням, позивач оскаржив його до суду.

Судом встановлено, що під час здійснення планової виїзної перевірки позивача в частині відображення показників у рядку 04.9 декларацій «від'ємне значення об'єкта оподаткування попереднього податкового періоду» податковий орган перевірку первинних документів позивача не здійснював, оскільки, як вбачається зі змісту Акта перевірки жодних сумнівів в законності формування позивачем показника валових витрат та від'ємного значення у попередніх податкових періодах в нього не виникло. Зокрема, на сторінці 25 Акта перевірки відповідач посилається на дані, які відображені позивачем у податкових деклараціях з податку на прибуток підприємств за період з 01.07.2010 по 30.09.2011 та додатків до даних декларацій.

Як з'ясовано судом, податковий орган зробив висновки щодо порушення позивачем вимог пункту 3 підрозділу 4 [розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України](#) виключно на підставі аналізу положень [Податкового кодексу України](#) та з урахуванням арифметичних розрахунків за даними податкової звітності позивача.

Крім того, суд звертає увагу на те, що дослідження економічного обґрунтування валових витрат позивача 2010 року, які у подальшому були включені у від'ємне (увійшли до від'ємного) значення об'єкта оподаткування у I кварталі 2011 року, яке, у свою чергу, було включено позивачем до складу витрат II кварталу 2011 року, було здійснено адміністративним судом в постанові Київського окружного адміністративного суду від 27.02.2012 у справі № 2а-529/12/1070, яка набрала законної сили відповідно до ухвали Київського апеляційного адміністративного суду від 22.01.2013 та на час оскарження якої в апеляційному порядку судом було зупинено провадження у даній справі.

Так, у вказаній постанові суд встановив, що за період з 01.04.2009 по 30.06.2010 Товариство з обмеженою відповідальністю "Новопак СВ" задекларувало валові витрати у розмірі 37794118,00 грн.

Формування позивачем даної суми валових витрат досліджувалось податковим органом в Акт планової виїзної перевірки ТОВ "Новопак СВ" з питань дотримання вимог податкового законодавства за період з 01.04.2009 по 30.06.2010, валютного та іншого законодавства за період з 01.04.2009 по 30.06.2010 від 13.12.2010 № 346/23-1/33065515.

З вищезазначеного акта перевірки убачається, що у період з 2007 року по 2008 рік позивач уклав з нерезидентом INTERNATIONAL ALLIGANCE GROUP LIMITED (Британські Віргінські острови) кредитні договори, які зареєстровані Головним управлінням Національного банку по м. Києву і Київській області від 14.03.2007 № 1, відповідно до умов якого загальна

сума договору 3000000 доларів США, процентна ставка - 10 відсотків, строк погашення - 31.05.2012 (реєстраційне свідоцтво від 26.04.2007 №6886); від 03.07.2008 №2, відповідно до умов якого загальна сума договору 350 000 доларів США, процентна ставка - 10 відсотків, строк погашення - 31.12.2009 (реєстраційне свідоцтво від 31.07.2008 №9628). Додатком до реєстраційного свідоцтва № 9628 від 31.07.2008 №1 від 19.01.2010 внесено зміни до реєстраційного свідоцтва та відповідні рядки, а саме: строк погашення - 31.12.2011, процентна ставка - 11 відсотків.

За період з 01.04.2009 по 31.12.2009 за 2009 рік та за I півріччя 2010 по кредитному договору від 14.03.2007 № 1 були нараховані відсотки: за II квартал 2009 року - 643924, 15 грн., за III квартал 2009 року - 682550,76 грн., за IV квартал 2009 року - 680420,45 грн., I квартал 2010 року - 662856,04 грн., II квартал 2010 року - 667808,11 грн.

За період з 01.04.2009 по 31.12.2009 за 2009 рік та за I півріччя 2010 по кредитному договору від 03.07.2008 № 2 були нараховані відсотки: за II квартал 2009 року - 66748,47 грн., за III квартал 2009 року - 70441,70 грн., за IV квартал 2009 року - 70494,79 грн., I квартал 2010 року - 75674,27 грн., II квартал 2010 року - 76067,75 грн.

Нараховані відсотки у сумі 3696986,49 грн. по зазначених угодах включались до складу валових витрат ряд. 4.11 Декларації у сумі, що становить 85 відсотків від їх вартості, а саме - 3142437,00 грн.

При цьому, суд дійшов висновку, що проведеною перевіркою відображеного показника за період із 01.04.2009 по 30.06.2010 в сумі 3142 437,00 грн. на підставі первинних фінансово-бухгалтерських документів не встановлено заниження або завищення задекларованих позивачем показників у рядку 04.11 декларацій "85 % витрат від вартості товарів (робіт, послуг), придбаних у офшорних нерезидентів".

Крім того, як встановлено судом внаслідок перерахунку балансової вартості заборгованості по основній сумі боргу фінансових кредитів та сумі процентів, нарахованих на основну суму фінансових кредитів, виражених в іноземній валюті на суму 10018959,71 грн. відповідно до договорів у тому числі, укладених між позивачем та INTERNATIONAL ALLIGANCE GROUP LIMITED (від 14.03.2007 № 1 та від 03.07.2008 № 2), позивач отримав збиток, який відобразив у рядку 04.13 декларацій "Інші витрати".

Проведеною перевіркою відображеного показника за період із 01.04.2009 по 30.06.2010 в сумі 10628499,00 грн. на підставі первинних фінансово-бухгалтерських документів не встановлено заниження або завищення задекларованих позивачем показників у рядку 04.11 декларацій "Інші витрати".

Відповідно до частини першої [статті 72 Кодексу адміністративного судочинства України](#) обставини, встановлені судовим рішенням в адміністративній, цивільній або господарській справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини.

Однак, з метою всебічного і повного з'ясування обставин справи, суд витребував у позивача письмове пояснення з приводу економічної суті господарських операцій, що призвели до виникнення від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток (збитків), копії первинних документів, що підтверджують правомірність формування валових витрат за цими господарськими операціями у попередніх податкових періодах.

Позивачем на вимогу суду було надано додаткові письмові пояснення по справі до яких додано: копії банківських виписок про отримання кредиту від нерезидента у сумі 3000000,00 дол. США від 05.06.2007, від 05.09.2007, 26.10.2007, від 04.12.2007, від 21.01.2008; копії банківських виписок про тримання кредиту від нерезидента у сумі 350000,00 дол. США від 12.08.2008; копію реєстраційного свідоцтва від 24.04.2007 № 6868 про реєстрацію кредитного договору від 14.03.2007 № 1, яке видано Головним управлінням НБУ по м. Києву і Київській області; копію реєстраційного свідоцтва від 31.07.2008 № 9628 про кредитного договору позики від 03.07.2008 № 2, яке видано Головним управлінням НБУ по м. Києву і Київській області.

Таким чином, дотримуючись принципу офіційного з'ясування обставин справи, суд дослідив представлені позивачем документи, а також врахував обставини, які встановлені у постанові від 27.02.2012 у справі № 2а-529/12/1070, та дійшов висновку, що витрати, понесені позивачем, підтверджуються документально і пов'язуються з його господарською діяльністю.

Отже, предметом розгляду даної справи є лише застосування приписів [Податкового кодексу України](#) в частині визначення правомірності включення збитків платника податків за попередні періоди та порядку урахування від'ємного значення об'єкта оподаткування в результатах наступних податкових періодів.

Надаючи правову оцінку відносинам, що виникли між сторонами, суд виходить з такого.

Правовідносини щодо визначення об'єкту оподаткування податком на прибуток, складу доходу та витрат платника цього податку на час виникнення спірних правовідносин визначаються нормами [Податкового кодексу України](#), зокрема, розділом III "Податок на прибуток".

Пунктом 1 [Розділу XIX "Прикінцеві положення" Податкового кодексу України](#) встановлено, що розділ III цього Кодексу "Податок на прибуток підприємств" набирає чинності з 1 квітня 2011 року.

Відповідно до пункту 1 підрозділу [4 "Особливості справляння податку на прибуток підприємств" Податкового кодексу України](#), розділ III цього Кодексу "Податок на прибуток підприємств" застосовується під час розрахунків з бюджетом починаючи з доходів і витрат, що отримані і проведені з 1 квітня 2011 року, якщо інше не встановлено цим підрозділом.

До 1 квітня 2011 року правила врахування від'ємного значення об'єкта оподаткування (залишків) наступних податкових періодах регулювалися положеннями [Закону України від 28.12.1994 № 334/94-ВР "Про оподаткування прибутку підприємств"](#).

Аналіз викладених положень [Податкового кодексу України](#) свідчить про те, що в період з 01.01.2011 по 01.04.2011 правовідносини щодо визначення об'єкту оподаткування податком на прибуток, складу валового доходу та валових витрат платника цього податку регулювалися саме [Законом України "Про оподаткування прибутку підприємств"](#), а починаючи з 01.04.2011 - положеннями [Податкового кодексу України](#).

Так, відповідно до пункту 6.1 [статті 6 Закону України від 28.12.1994 № 334/94-ВР "Про оподаткування прибутку підприємств"](#), якщо об'єкт оподаткування платника податку з числа резидентів за результатами податкового року має від'ємне значення об'єкта оподаткування (з урахуванням суми амортизаційних відрахувань), сума такого від'ємного значення підлягає включенню до складу валових витрат першого календарного кварталу наступного податкового року. Розрахунок об'єкта оподаткування за наслідками півріччя, трьох кварталів та року

здійснюється з урахуванням від'ємного значення об'єкта оподаткування попереднього року у складі валових витрат таких податкових періодів наростаючим підсумком до повного погашення такого від'ємного значення.

За загальним правилом (пункту 16.4 [статті 16.4 Закону України від 28.12.1994 № 334/94-ВР "Про оподаткування прибутку підприємств"](#)) платники податку у строки, визначені законом, подають до податкового органу податкову декларацію про прибуток за звітний період, розраховану наростаючим підсумком з урахуванням від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових періодів у разі його наявності відповідно до пункту 6.1 [статті 6 цього Закону](#).

У [статті 6 Закону України від 28.12.1994 № 334/94-ВР "Про оподаткування прибутку підприємств"](#), норми якої протягом 2010 року діяли із врахуванням особливостей, встановлених пунктом 22.4 [статті 22 цього закону](#), встановлено, що об'єкт оподаткування платника податку з числа резидентів за результатами податкового року має від'ємне значення об'єкта оподаткування (з урахуванням суми амортизаційних відрахувань), сума такого від'ємного значення підлягає включенню до складу валових витрат першого календарного кварталу наступного податкового року. Розрахунок об'єкта оподаткування за наслідками півріччя, трьох кварталів та року здійснюється з урахуванням від'ємного значення об'єкта оподаткування попереднього року у складі валових витрат таких податкових періодів наростаючим підсумком до повного погашення такого від'ємного значення.

Відповідно до пункту 22.4 Прикінцевих положень Закону в редакції [Закону України від 20.05.2010 № 2275-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України"](#), що в частині внесених змін до [Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств"](#) набрав чинності з 1 липня 2011 року, у 2010 році у складі валових витрат платника податку враховується 20 відсотків суми від'ємного значення об'єкта оподаткування з податку на прибуток, яке утворилося станом на 1 січня 2010 року. У 2011 році сума від'ємного значення, яка відповідно до абзацу першого цього пункту не була врахована у складі валових витрат, та від'ємне значення об'єкта оподаткування, яке виникло у 2010 році, підлягають включенню до складу валових витрат у порядку, встановленому [статтею 6 цього Закону](#), без обмежень, встановлених цим пунктом.

Відтак, від'ємне значення минулих років, зокрема 2010 року, є складовою частиною витрат I кварталу 2011 року, оскільки його включення до складу витрат саме в цьому періоді було передбачене положеннями [Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств"](#), що діяв у той час.

З викладеного вбачається, що від'ємне значення минулих років, зокрема, 2010 року, - це абсолютно правомірна складова витрат I кварталу 2011 року, оскільки його включення до складу валових витрат саме в цьому періоді, було передбачене нормами [Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств"](#), що діяв у той час.

Судом встановлено, що при його розрахунку, згідно [статті 3 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств"](#), позивачем валові доходи I кварталу 2011 року зменшувалися на суму валових витрат цього періоду, а складовим елементом валових витрат I кварталу 2011 року, згідно з пункту 6.1 статті 6 і пункту 22.4 статті 22 [Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств"](#), було, зокрема, від'ємне значення (збитки) минулих років.

Тобто, вказаний в рядку 06.6 податкової декларації з податку на прибуток підприємств за II квартал 2011 року показник не розділяється на "від'ємне значення (збитки) минулих років" і "від'ємне значення (збитки) I кварталу 2011 року", що є закономірним і логічним продовженням справляння підприємством податку на прибуток з урахуванням даних минулого звітного періоду.

Зазначене також підтверджується формою податкової декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженою [наказом Державної податкової адміністрації України від 29.03.2003 № 143](#), який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 08.04.2003 за №271/7592, оскільки сума збитків попереднього року включається до рядку 04.9, який акумулюється у рядку 04 "Валові витрати", та формою податкової декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженою [наказом Державної податкової адміністрації України від 28.02.2011 № 114](#), оскільки сума збитків попередніх періодів вказується у рядку 06.6 декларації, акумулюється у рядку 06.6 "інші витрати" та, відповідно, включається до рядку 04 "витрати, що враховуються при визначенні об'єкта оподаткування".

Відтак, такі збитки складаються з усіх витрат минулого звітного податкового періоду та в подальшому стають витратами звітного періоду.

Як зазначалось вище, відповідач не заперечує проти правильності віднесення вказаних коштів до валових витрат за перший квартал 2011 року та правомірності формування від'ємного значення об'єкту оподаткування першого кварталу 2011 року.

В той же час, відповідач заперечує проти включення до складу валових витрат за II-III квартали 2011 року підприємства збитків, які виникли у 2010 році, зазначаючи, що до складу витрат другого кварталу 2011 року повинне включатися виключно від'ємне значення об'єкту оподаткування, отримане позивачем за результатами здійсненої господарської діяльності за I квартал 2011 року без врахування від'ємного значення, що увійшло до складу першого кварталу 2011 року з 2010 року та попередніх років.

Починаючи з II кварталу 2011 року до доходів і витрат, що отримані і проведені з 1 квітня 2011 року, застосовуються норми [Податкового кодексу України](#).

Відповідно до пункту 150.1 [статті 150 Податкового кодексу України](#) якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку з числа резидентів за підсумками податкового року є від'ємне значення, то сума такого від'ємного значення підлягає включенню до витрат першого календарного кварталу наступного податкового року. Розрахунок об'єкта оподаткування за наслідками півріччя, трьох кварталів та року здійснюється з урахуванням зазначеного від'ємного значення попереднього року у складі витрат таких податкових періодів наростаючим підсумком до повного погашення такого від'ємного значення.

Згідно з пунктом 3 підрозділу 4 [розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України](#) пункт 150.1 [статті 150 цього Кодексу](#) застосовується у 2011 році з урахуванням такого: якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку з числа резидентів за підсумками першого кварталу 2011 року є від'ємне значення, то сума такого від'ємного значення підлягає включенню до витрат календарного кварталу 2011 року.

Розрахунок об'єкта оподаткування за наслідками другого, другого і третього кварталів, другого - четвертого кварталів 2011 року здійснюється з урахуванням від'ємного значення, отриманого платником податку за перший квартал 2011 року, у складі витрат таких податкових періодів

наростаючим підсумком до повного погашення такого від'ємного значення.

Наведені вище норми не містять обмежень щодо формування об'єкту оподаткування за II-III квартали 2011 року лише виходячи з результатів господарських операцій, здійснених у першому кварталі 2011 року, та без врахування від'ємного значення об'єкта оподаткування, що увійшло до складу I кварталу 2011 року за минулі податкові роки, як і не встановлює жодних особливостей щодо методології його розрахунку за підсумками I кварталу 2011 року.

Тобто, від'ємне значення об'єкта оподаткування, сформоване у I кварталі 2011 року з урахуванням від'ємного значення, що увійшло до складу цього показника з урахуванням від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових років, повністю враховується при розрахунку (формуванні) об'єкта оподаткування за II-III квартали 2011 року.

Згідно пункту 7.3 [статті 7 Податкового кодексу України](#), будь-які питання щодо оподаткування регулюються цим Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до цього [Кодексу](#) та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства.

Так, положення [статті 139 Податкового кодексу України](#) містять вичерпний перелік витрат, що не враховуються при визначенні оподатковуваного прибутку. Так, зазначений перелік не містить такого поняття як "від'ємне значення об'єкта оподаткування за підсумками першого кварталу без врахування від'ємного значення, що увійшло до складу першого кварталу 2011 року за попередні податкові періоди".

Аналогічних висновків також дійшов суд в постанові від 27.02.2012 у справі № 2а-529/12/1070.

Отже, враховуючи викладене, судом не встановлено порушення позивачем вимог пункту 3 підрозділу 4 розділу XX [Податкового кодексу України](#) та, відповідно, відсутній факт завищення суми від'ємного значення об'єкта оподаткування податком на прибуток у II-III квартали 2011 року у розмірі 8977745,00 грн.

Відсутність порушень з боку позивача щодо правомірності формування від'ємного значення об'єкта оподаткування податку на прибуток за звітний податковий період II кварталу 2011 року підтверджує також і відповідач у довідці від 20.11.2012 № 215/22-011/33065515 відповідно до якої податковим органом не встановлено порушень.

Відповідно до статей [11](#), [71 Кодексу адміністративного судочинства України](#) розгляд і вирішення справ в адміністративних судах здійснюються на засадах змагальності сторін та свободи в наданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості. В адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

На виконання цих вимог відповідач, як суб'єкт владних повноважень, не надав суду жодних доказів, які спростовували б твердження позивача, а відтак, не довів правомірності свого рішення.

З огляду на вказане, суд дійшов висновку, що податкове повідомлення-рішення від 24.04.2012 № 0001122301 є протиправним та підлягає скасуванню.

Відповідно до частини першої [статті 94 Кодексу адміністративного судочинства України](#) якщо судові рішення ухвалені на користь сторони, яка не є суб'єктом владних повноважень, суд присуджує всі здійснені нею документально підтверджені судові витрати з Державного бюджету України (або відповідного місцевого бюджету, якщо іншою стороною був орган місцевого самоврядування, його посадова чи службова особа).

Згідно зі [статтею 97 Кодексу адміністративного судочинства України](#) суд за клопотанням однієї зі сторін визначає грошовий розмір судових витрат, які повинні бути їй компенсовані.

Оскільки позивач вимог про відшкодування судових витрат не заявляв, судові витрати стягненню з позивача на користь відповідача не підлягають.

Керуючись статтями [11](#), [14](#), [69](#), [70](#), [71](#), [158-163](#), [167](#), [254 Кодексу адміністративного судочинства України](#), суд

ПОСТАНОВИВ:

1. Позов задовольнити.
2. Визнати протиправним та скасувати податкове повідомлення-рішення Миронівської міжрайонної державної податкової інспекції в Київській області Державної податкової служби від 24.04.2012 № 0001122301.

Постанова набирає законної сили в порядку, встановленому [статтею 254 Кодексу адміністративного судочинства України](#).

У разі подання апеляційної скарги судові рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті апеляційного провадження або набрання законної сили рішенням за наслідками апеляційного провадження.

Апеляційна скарга на постанову суду подається до Київського апеляційного адміністративного суду через Київський окружний адміністративний суд.

Згідно з частиною другою [статті 186 Кодексу адміністративного судочинства України](#) апеляційна скарга на постанову суду першої інстанції подається протягом десяти днів з дня її проголошення. У разі застосування судом частини третьої [статті 160 цього Кодексу](#), а також прийняття постанови у письмовому провадженні апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії постанови.

Суддя

Панова Г. В.

Дата виготовлення і підписання повного тексту постанови - 05 березня 2013 р.